

mjesta zabilježeno što se je potrošilo za vađenje i prevažanje kamenja; ali to se odnosi uglavnom na kamenje za temelje, za pročelje kao i unutar crkve. Usmenu predaju možda potvrđuje okolnost što je kamenje na pročelju bilo glatko isklesano, a kamenje s drugih strana bilo je vrlo prosto. Usmenoj predaji još veću vjerojatnost daje činjenica, da su majstori — kad su rušili ovu crkvu, da se na njezinu mjestu sagradi zavjetni hram — po vrsti kamenja ustanovili, iz koje je strane Splita koji kamen i komu kamenolomu pripada.

Dosadašnje svetište Gospe od Zdravlja

Ovo narodno oduševljenje možda je bilo uzrokom da je gradnja crkve doživjela katastrofu. Knjiga gradnje ne navodi uzroka, ali kaže, da je crkva pukla i da su se zidovi rastavili. Morao se je skinuti luk kapele, ponovno kopati temelji i obnavljati zidovi crkve. Taj rad bio je povjeren majstoru s Dobroga Petru Mangeru. On je sa svojim majstorima i s majstorima sa Soina⁵ započeo rad početkom

⁵ Knjiga gradnje ne spominje imena drugih zidarskih majstora. Kazivao nam je direktor biskupske gimnazije u Splitu Dr. Lovro Katić, kako je čuo pripovijedati, da se je njegov šukundjed Ante Katić ponosio s crkvom Gospe od Zdravlja, da je to njegova crkva, jer da je i on tu radio. U knjizi gradnje nalazi se ime Ante Katića, ne među majstorima, nego među dobročiniteljima, i to na prvom mjestu (Entrata, str. 1). Tu se kaže, da je 27 veljače 1756 dao za pomoć gradnje srebreni lanac, koji je